เรื่องคุยของลูกตอนที่23 เรื่องเล่าเมื่อคราวไปแข่งเพชรยอดมงกุฎประวัติศาสตร์ที่ ร.ร. สตรีวิทยา

โพสต์เมื่อ พ.ย. 29, โพสต์โดย amijung หมวดหมู่ บันทึกลูกรัก

(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true }); เมื่อวันที่24 พ.ย. 2555 ที่ผ่านมา เอมิจังได้มีโอกาสไปเป็นตัวแทนแข่งขันรายการเพชรยอดมงกุฎวิชาประวัติศาสตร์ช่วงชั้นที่1 (ป.1-ป.3)
ได้มีเวลาเตรียมตัวพอสมควรแต่อย่างไรก็ตามก็ยอมรับว่าอ่านไม่ทันจริงๆ. ไม่ครบ ไม่จบ ยังไม่พร้อมอยู่เหมือนกัน
เพราะจากประสบการณ์สอบเกี่ยวกับวิชาประวัติศาสตร์ครั้งนี้ ยอมรับว่าข้อสอบประวัติศาสตร์ยากมากๆถึงยากที่สุดเพราะขนาด คุณแม่ลองทำเองยังตอบไม่ถูกเลย เอาข้อสอบเก่าๆมานั่งดูก็คิดว่า ประวัติศาสตร์ชาติไทยนี่ก็มีความซับซ้อน ลึกซึ้ง และเรื่องราวน่าติดตามมากมายเหลือเกิน. และด้วยความที่มันช่างมากมายขนาดนี้ เอมิจังก็เลยจำไม่ไหวซะแล้ว
เพราะได้มีเวลาอ่านก่อนสอบอยู่ประมาณเดือนกว่าๆซึ่งยังไงก็คงจะยังไม่ทันได้ซาบซึ้งและซึมซาบถึงประวัติศาสตร์อย่างกว้างขวางและเข้มข้นนัก
เด็กน้อยตัวเล็กที่สุดของการสอบคนนี้จึงหัวบาน แต่หน้ายิ้มแป้นแล้นตลอด ทำไม่ได้เลย ออกจากห้องสอบแบบตัวเบาหวิว ถามว่าข้อสอบออกอะไรทำได้บ้างไหม คำตอบเดียวเลย คือจำไม่ได้ว่าถามอะไรบ้าง. แถมบอกว่าข้อสอบ120 ข้อให้เวลาทำ 60 นาที แค่อ่านโจทย์นึกคำตอบ ก็รีบๆตอบพยายามทำให้ครบ สรุปว่า คำถามที่ถามมาทั้งหมดไม่ถูกบันทึกในสมองเลย งานนี้ไม่ไหวจริงๆ. ต้องยอมรับว่าเด็กๆที่ทำคะแนนได้สูงสุดประมาณ66คะแนน นั้นเก่งมากๆเลยแสดงว่าแม่นมากๆ สุดยอดจริงๆ เพราะนอกจากทักษะด้านความจำเป็นเลิศก็ต้องรู้จักคิดวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญๆด้วยว่า คนในสมัยนั้นเค้าคิด
และมีผลเหตุอะไรถึงได้ตัดสินใจทำอะไรแบบนั้นลงไปกันบ้าง. ขนาดแค่เรื่องราวในแต่ละสมัยที่แบ่งเป็นสุโขทัย อยุธยา ธนบุรี และรัตนโกสินทร์ ในยุคแต่ละยุคก็มีเรื่องราวของกษัตริย์แต่ละพระองค์ที่ต้องทราบอีกหลายสิบท่าน แถมยังมีรายละเอียดปลีกย่อยอีกมิใช่น้อยทั้งการปกครอง สังคม เศรษฐกิจ. การทหาร. ศิลปะวรรณคดี. โบราณสถาน โบราณวัตถุ. และอื่นๆอีกมากมายสุดจะบรรยายได้ ดิฉันนั่งอ่านกับลูกช่วยติวกันสองแม่ลูกก็ยังไม่จบเลย จึงคิดว่า. การแข่งขันรายการนี้น่าจะยิ่งกว่าเพชรยอดมงกุฎธรรมดา แต่ต้องเป็นระดับมงกุฎจักรวาลเลยก็ว่าได้ เพราะหินสุดๆเลย.
ถามเอมิว่าเป็นยังไงบ้างเพราะได้คะแนนน้อยจนไม่กล้าบอก แม่เจ้าประคุณเอ้ย...คุณลูกท่าทาง ไม่สนใจเลยบอกว่าไม่เห็นเป็นไร คราวหน้าจะมาใหม่(. จริงเหรอลูก อ่านหนังสือหน้าตั้งเลยนะเนี่ย แต่เอมิจังเค้าบอกว่าประวัติศาสตร์สนุกดี ถึงทำข้อสอบไม่ได้.และ คะแนนจะน้อยแต่ก็ยังมีกำลังใจจะมาลองแข่งใหม่อีก).
จากการนั่งอ่านหนังสือเป็นเพื่อนลูกและพามาแข่งขันคราวนี้ทำให้ได้พบมุมมองใหม่ๆทั้งจากของตัวลูกสาวเอง. ตัวคุณแม่ และเด็กๆรวมถึงผู้ปกครอง อาจารย์ที่พาเด็กๆมาสอบจากโรงเรียนอื่นๆ ดิฉันมองว่าวิชาประวัติศาสตร์เป็นเหมือนนิยายเล่มหนาที่เป็นเสมือนมุมมองสองด้าน

อย่างแรกคือ บางคนคิดว่ามันหนามากใช้เวลาอ่านนาน. ตัวละครเยอะจริงๆ จำไม่ไหว แล้วช่วงเวลามันช่างยาวนานเหลือเกินที่จะรู้ตั้งแต่ตอนต้นหรือตอนแรกจนมาถึงตอนปัจจุบัน. ไม่อยากรู้แล้ว. ไม่สนใจดีกว่า. กับ อีกกลุ่มที่หลงใหลเหลือเกินอยากรู้อยากติดตามสงสัย ไปหมดว่าสมัยก่อนเค้าเป็นยังไงกัน ใช้ชีวิตในแต่ละยุคกันแบบไหนบ้าง ชีวิตจิตใจสังคมเค้ามีการเปลี่ยนแปลงกันมาอย่างไร. คนกลุ่มหลังนี่น่าสนใจค่ะ เพราะเป็นความลุ่มหลงที่มีค่ามาก ความสนใจในเรื่องราวประวัติศาสตร์ของชาติไทยเรามันน่าสนใจจริงๆ เอมิก็เป็นประเภทอยากรู้อยากเห็นว่า ในสมัยก่อนมันเกิดอะไรขึ้นมาบ้าง. งานนี้ดิฉันเลยได้รู้ว่า บุคคลสำคัญที่เอมิชอบมากๆคือ พ่อขุนรามคำแหงมหาราช. (ทั้งเก่ง ดี อยู่แล้วมีความสุข แผ่นดินร่มเย็น อยู่แบบพ่อปกครองลูก.). ท่านถัดมาคือ. สมเด็จพระนเรศวรมหาราช (ที่ชอบเพราะว่าช่วยกอบกู้เอกราชจากพม่าเมื่อคราวเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่1 เป็นนักรบที่มีความกล้าหาญและเสียสละช่วยปกป้องประเทศ. ทำศึกสงครามตลอดชีวิตจนสิ้นพระชนม์. ประมาณว่าท่านสมเป็นชายชาติทหารจริงๆ). ต่อมาเป็น สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช. (ทั้งเก่ง กล้าหาญ กู้เอกราชจากพม่าเมื่อคราวเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่. 2 ใฝ่ศึกษาธรรมะ ฉลาดและเสียสละทุ่มเทชีวิตเพื่อป้องกันการรุกรานจากพม่า). และสุดท้ายคือในหลวงของเรา(มาถึงตอนนี้ก็ยิ่งกว่าคำกล่าวว่า เรารักในหลวง เพราะท่านเป็นทุกสิ่งทุกอย่างของคนไทยเลยก็ว่าได้). เพราะฉะนั้นดิฉันจึงไม่แปลกใจเลยว่าทำไมคะแนนของเอมิถึงได้น้อยนัก
เพราะเอมิอ่านและจดจำแต่เฉพาะบุคคลที่อยู่ในดวงใจเป็นส่วนมากนั่นเอง บุคคลอื่นหรือเหตุการณ์อื่นๆที่อยู่ร่วมในประวัติศาสตร์ได้เคยอ่านผ่านมาแล้วก็ผ่านไป ไม่ได้จำเลย... แต่ถ้าเกี่ยวกับที่ตัวเองสนใจจะรู้ไปหมด จะถามละเอียดเลย ฮะฮะฮะ. ก็ขนาดติวเรื่องพ่อขุนรามคำแหงประดิษฐ์ตัวหนังสือไทยแค่เรื่องเดียว คุณลูกชวนคุยซะตั้งแต่ เรื่องตัวอักษร ก-ฮ เอามาเปรียบเทียบกันว่าสมัยพ่อขุนกับสมัยนี้เขียนต่างกันอย่างไร. แล้วหลักศิลาจารึกมันใหญ่ไหม ขนาด หน้าตา ของจริงเป็นยังไง เห็นแต่รูปภาพ แล้วเค้าจะอ่านหนังสือเหมือนสมัยนี้ไหม คุณแม่อ่านให้หนูฟังหน่อยว่า เค้าเขียนว่ายังไง.
และอีกหลายคำถามที่ออกนอกเรื่องราวเนื้อหาของวิชาประวัติศาสตร์ที่ยังไม่ได้อ่านอีกเป็นตั้งๆ แถมยังต้องจำพ.ศ.ที่เกิดเหตุการณ์ด้วย. มันก็ยิ่งยากขึ้นไปอีก.
บางครั้งกลายเป็นว่าแค่ได้มีโอกาสนั่งอ่านประวัติศาสตร์เหมือนเราได้กลับมารำลึกเรื่องราวสมัยเก่าๆ. เท่านี้ก็สนุกสนานได้ความรู้ติดหัวมาบ้างเหมือนกัน ถึงแม้ว่าจะทำข้อสอบไม่ได้ คะแนนก็น้อย แต่อย่างน้อย ดิฉันก็รู้ว่าเอมิสนใจและรักในประวัติศาสตร์ทั้งความเป็นมาของชาติไทยเรา. การต่อสู้

การเสียดินแดนและการรุกรานจากต่างชาติที่ทำให้เอมิรู้สึกว่าสมัยก่อนคนไทยเราเสียเปรียบเพราะความรู้ไม่เท่าทันกับคนต่างชาติ ทำให้เราถูกเอารัดเอาเปรียบอยู่หลายครั้ง อารมณ์ความรักชาติไทยก็พุ่งปรี๊ดได้เหมือนกัน. ถามว่าเอมิอยากเกิดแผ่นดินในสมัยไหน เอมิบอกว่าอยากเกิดสมัยสมเด็จพระนเรศวรที่กอบกู้เอกราช.(แบบว่าคงอยากจะเจอฮีโร่ในดวงใจ). แต่คิดไปคิดมา ถ้าเกิดสมัยนั้นคงต้องออกไปสู้รบจับดาบฟันกันเห็นท่าจะไม่ไหว ขอเปลี่ยนเป็นสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชก็แล้วกัน. เพราะว่าในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ไม่ต้องไปจับดาบสู้กันมันน่ากลัว. สรุปว่าถึงเลือดรักชาติจะแรงแค่ไหน แต่หนูตัวเล็กนิดเดียวขออยู่แบบเรียบๆดีกว่าเพราะว่าหนูฟันดาบไม่เป็นอ่ะ. ขอเปลี่ยนตัวเลือกใหม่ด้วยคน.

มานึกถึงสมัยนี้การเปลี่ยนแปลงการปกครอง. การเมือง เศรษฐกิจ สังคมมันเปลี่ยนแปลงรวดเร็วเหลือเกิน สงสัยถ้าต่อไปอีกร้อยปีข้างหน้าเด็กๆที่มาสอบประวัติศาสตร์กันคงจะต้องจำเหตุการณ์อะไรต่อมิอะไรอีกเพียบเลย.

กลับมาคุยบรรยากาศวันก่อนที่จะไปสอบที่ร.ร. สตรีวิทยา
อาจารย์ที่โรงเรียนลูกโทรมาประสานงานว่าทางโรงเรียนสรุปว่ายกเลิกการพาเด็กนักเรียนไปสอบแข่งขันเพราะกลัวปัญหาเรื่องความปลอดภัยเนื่องจากมีม๊อบที่อยากจะให้นายกออกจากตำแหน่ง ซึ่งการชุมนุมนั้นจะอยู่ใกล้บริเวณของโรงเรียนซึ่งไม่แน่ใจว่าจะเกิดเหตุการณ์รุนแรงหรือไม่. ฟังแค่ข่าวก็ชักจะหวั่นใจว่าคราวนี้สงสัยจะอ่านหนังสือสอบเก้อซะแล้ว เพราะถ้าเกิดเหตุการณ์รุนแรงจริงๆเราก็คงจะสละสิทธิ์ไม่ไปสอบเหมือนกันยังไงก็ต้องป้องกันไว้ก่อน งานนี้เลยเช็คข่าวกับเพื่อนๆพยาบาลที่ร.พ.แถวนั้น บอกว่าไม่น่าจะมีอะไร. เพราะว่าน่าจะชุมนุมแบบสงบ สอบถามกับพี่ที่พอจะรู้เรื่องเกี่ยวกับข่าวบ้างก็ตอบแบบเดียวกันว่าไม่มีอะไรหรอกเลยตัดสินใจพาเอมิไปสอบ. .
ยอมรับว่าตื่นเต้นเพราะเรารู้ว่าการชุมนุมที่มีคนกลุ่มใหญ่ๆ อาจจะเกิดเหตุการณ์อะไรที่เราไม่คาดฝันเกิดขึ้นก็ได้ แต่พยายามจะเปิดหูเปิดตาฟังประกาศอยู่ตลอดเวลา สรุปแล้ววันนั้นก็ราบรื่นดีไม่มีเหตุการณ์อะไรรุนแรง นึกเสียดายแทนเด็กๆบางคนที่ไม่ได้มาสอบแข่งขันเลยพลาดโอกาสดีๆไปเลย

ตอนประกาศผลการสอบทุกคนต่างก็พยายามจะเข้าไปดูผลการสอบแต่คิดว่า คนที่มาสอบประวัติศาสตร์มีน้อยกว่าเมื่อคราวที่เอมิไปสอบวิชาภาษาไทยที่ร.ร. สันติราษฎร์วิทยาลัย(สงสัยวิชามันยากจริงๆคนเลยส่งมาสอบน้อยด้วย). เห็นมีเด็กหลายคนร้องไห้ แอบร้องไห้หลังพุ่มไม้ก็มี ไม่ทราบว่าจากสาเหตุอะไรอาจจะเสียใจกับผลคะแนนสอบหรือเปล่า เพราะเด็กบางคนรวมถึงผู้ปกครองด้วยก็ทุ่มเทมากๆก็มี. คุณแม่เห็นผู้ปกครองกับเด็กบางโต๊ะเอาสมุดโน้ตมานั่งติวกัน. เขียนสรุปกัน บางโรงเรียนเอาพี่ม.ปลายมานั่งติวให้น้องๆก็มี เรียกได้ว่าทุ่มทั้งใจ ทุ่มทั้งกาย และเต็มที่มากๆ.
ถ้าหากพลาดไปก็คงจะเสียใจไม่ใช่น้อย แต่ดิฉันกับเอมิมีความเห็นตรงกันว่า ข้อสอบสุดจะยากทำไม่ได้ไม่ใช่เรื่องแปลก.
แค่ได้มาสอบและได้มีโอกาสรู้จักเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่เราไม่เคยได้อ่านแบบจริงจังมาก่อนเลยก็ทำให้เราได้รู้อะไรต่อมิอะไรเพิ่มขึ้นมากกว่าแต่ก่อนอีกเพียบเลย.
แค่นี้ก็คุ้มแล้ว

สำหรับโรงเรียนสตรีวิทยานับได้ว่าเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมากๆเลย เคยเป็นโรงเรียนที่สมเด็จย่าได้เข้ามาศึกษาเล่าเรียนด้วย แถมบรรยากาศสิ่งแวดล้อมรอบๆโรงเรียนก็ดูดีสะอาดสะอ้าน ร้านอาหารในโรงเรียนและนอกโรงเรียนเยอะมากๆ
แล้วเด็กนักเรียนที่นี่หลายๆคนดูท่าทางจะเก่งและเด่นทั้งวิชาการและกิจกรรมอีกด้วย น่าภูมิใจแทนสำหรับเด็กๆที่ได้มีโอกาสมาเข้าเรียนที่นี่จริงๆ
นอกจากนี้ภายในโรงเรียนยังมีห้องสำหรับจัดนิทรรศการเกี่ยวกับพระราชประวัติของสมเด็จย่าและบุคคลที่เกี่ยวข้องอีกด้วย ให้เข้าชมฟรี
ถ้ามีโอกาสก็น่าจะแวะเข้าไปชมกันบ้างนะค่ะ. ส่วนใกล้ๆถัดจากโรงเรียนไปเล็กน้อยมีร้าน ศึกษาภัณฑ์. ที่ใหญ่มากๆๆ อยากให้มีแถวบ้านเราบ้างจังเลย(น่าอิจฉาจริงๆ).
มีหนังสือ อุปกรณ์การเรียนและทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับนักเรียนครบถ้วนทุกอย่างเลย ได้แวะไปอุดหนุนด้วย
ยูริชอบมากเพราะหนังสือเยอะดีชอบ...ชอบไม่อยากออกจากร้านเลย แถมขายของมีให้เลือกดูเพียบ ขาช้อปปิ้งอย่างยูริไม่พลาดเลยจริงๆ
ถ้าไม่ติดว่าคุณพ่อต้องไปสอนหนังสือต่อเราคงจะได้แวะเที่ยวกันต่อบ้าง คิดแล้วก็คราวหน้าดีกว่า
สุดท้ายสอบเสร็จคราวนี้เอมิได้มีโอกาสพักก่อนจะเตรียมตัวสอบรายการเพชรยอดมงกุฎวิชาพระพุทธศาสนา.ที่ร.ร.เทพศิรินทร์
รอบปลายเดือนธันวาคมนี้ต่ออีกเป็นรายการสุดท้ายของปี. ใกล้จะมาถึงอีกไม่กี่วันแล้วล่ะค่ะ. ตอนนี้เปลี่ยนจากสาวนักประวัติศาสตร์มาเป็นผู้สนใจใฝ่ธรรมะซะแล้วล่ะค่ะ. นี่เมื่อตอนเย็นหลังกลับมาจากโรงเรียนทำหน้าเศร้ามาอำคุณแม่. เรื่องของผลการประกวดวาดภาพเกี่ยวกับในหลวงปีนี้.
เราก็เห็นทำหน้าเศร้ามากเลยบอกว่าไม่เป็นไรหรอกไม่ได้รางวัลก็ไม่เป็นไรหรอกนะ. ปีหน้าค่อยส่งรูปวาดใหม่ก็ได้
พอปลอบเสร็จปรากฏว่าทำหน้าแป้นแล้นเล่นอีกแล้วยิ้มบอกว่า ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่. 3. รูปวาดของเอมิได้รางวัลที่หนึ่ง (. จริงรึเปล่าเนี่ยต้องรอดูใบประกาศก่อน มาอำคุณแม่เล่นอีกหรือเปล่าเนี่ย.น้าน...ยังยืนยันว่าได้ที่หนึ่งจริงๆ งั้นก็ดีใจด้วยนะจ๊ะคุณลูกสุดเลิฟจอมอำคุณแม่คนนี้ค่ะ).
เดี๋ยวถ้าว่างจากธุระลูกเมื่อไหร่คงจะได้มีคุยกันต่ออีกคราวหน้านะค่ะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

Powered by EasyBlog for Joomla!